

'Greenkeepers moeten boven het maaiveld uit durven steken'

Juryprofiel Greenkeeper of the Year-award

Voor de tweede editie van de Greenkeeper of the Year-award - nu ook gesteund door NVG en NGA - komt de jury weer in actie onder aanvoering van Wim Smits. Waar kijkt de jury naar bij de genomineerden voordat zij hun eindoordeel vellen? Juryvoorzitter Wim Smits legt het uit.

Auteur: Santi Raats

De Greenkeeper of the Year-jury is aan de slag voor alweer de tweede editie van de wedstrijd Greenkeeper of the Year 2015, gehouden in Nederland en België. Vijf hoofdgreenkeepers en één greenkeeper zijn genomineerd, te weten HGK Kristian Summerfield van GC De Scherpenbergh, HGK Martin Brummel van GC Zwolle, GK Derck Versteegh van The Dutch, zowel HGK William Boogaarts van De Turfvaert, HGK Jeroen Vingerhoets van Prise d'eau en HGK Nico Burns van The International.

De jury

Maar wie zijn de drijfveren achter deze wedstrijd en maken op 17 december op Prise d'eau de winnaar bekend? Dat zijn de juryleden Wim Smits (bestuurslid golfbaan Benthout), Koert Donkers (HGK Princenbosch en eerste award-winnaar), Bruno Steensels (golfbaanarchitect), Philippe

Mallaerts (HGK Brabantse Golfclub en vice-voorzitter Vlaamse Vereniging van Greenkeepers), Jos Theunissen (sales manager Melspring) en Alexander de Vries (manager De Batouwse Golfclub). Greenkeeper interviewt juryvoorzitter Wim Smits om te horen hoe de jury dit jaar te werk gaat.

Steun NGF en VVG

Allereerst is Smits ontzettend blij met de steun die zowel Vlaamse Vereniging van Greenkeepers (VVG) als NGF onlangs hebben betuigd aan de Greenkeeper of the Year-competitie. 'Het is belangrijk dat alle bloedgroepen uit de branche betrokken zijn bij dit initiatief.' Een dag na de uitreiking wordt de feestelijkheid nog eens overgedaan op het NGF-gala in Huis ter Duin in Noordwijk. De VVG heeft alvast medewerking toegezegd aan de organisatie van de wedstrijd

van volgend jaar. 'De award kweekt nog meer begrip voor het greenkeeping-vak onder spelers en golfbaaneigenaars dan er u al is,' legt Smits uit. 'Als mensen met statuur van de NGF, VVG, NGA en NVG en greenkeepers een bijdrage leveren aan deze competitie, krijgt de award de welverdiende status en publiciteit!'

Werkwijze

'We hebben de kandidaten op drie fronten bekeken: op vakmanschap, op de manier waarop ze hun werk organiseren en op de public relations die ze uitdragen voor het vak, dus; zijn ze actief binnen de vakgroep? We houden er rekening mee dat aannemers rekening moeten houden met een concurrentiepositie, maar toch kijken we of de genomineerden die daar werken verbeteringen ook voor de markt beschikbaar stellen. Een voorbeeld is dat hoofdgreenkeeper Vingerhoets

TORO**inno
seeds****everris.****GREENKEEPER OF THE YEAR**

kinderziektes uit de gps-maaier had gehaald door hem heel nauwkeurige routes in te programmeren die geen spoorvorming maken, zoals door in een achtje of in een cross-maaipatroon te programmeren. Anderen zijn welkom op zijn baan om te zien hoe hij dit heeft gedaan. We hebben de zes kandidaten geselecteerd uit ruim vijftig greenkeepers. Dat hebben we gedaan door het uitgebreid bestuderen van de ingevulde en teruggestuurde vragenformulieren,' legt Smits uit. Hijzelf is altijd werkzaam geweest in de branche, maar is nu met pensioen en kan met verve de jurykar trekken. De andere juryleden zijn net zo begeestert als hij, maar zijn nog volop werkzaam op en rond golfbanen. 'Daarna hebben we alle genomineerden een bezoek gebracht aan hun baan en hun het hemd van hun lijf gevraagd over hun manier van werken. Dat leverde in alle gevallen hele bijzondere en leerzame bezoeken op.'

'Greenkeeping gebeurt tactvol: heel anders dan een voetbalveld onderhouden, wat gebeurt als de spelers weg zijn'

'Vroegah' was niet alles beter

Wat Smits met name bijzonder vindt, is de gedrevenheid van alle genomineerden en hun collega's op de baan. 'Geen enkele genomineerde doet het werk alleen: het is duidelijk dat zij allemaal kunnen uitblinken omdat zij ook een uitstekend team achter zich hebben staan waar zij blindelings op kunnen vertrouwen.' Wat de jury ook opvalt de (hoofd)greenkeeper tegenwoordig meer een managementfunctie is geworden. 'Vroegah' was toch alles anders, en daarmee bedoelt Smits niet perse 'beter'! 'Ik ben begonnen als groundsman op Spaarnwoude, nu een baan van 27 holes met de NGF A-status en 39 holes waar ook spelers zonder GVB terecht kunnen, maar destijds, na de oprichting in 1977, een hele kleine club. Je kon er in het restaurant een bakje koffie drinken en tegelijkertijd bij de ober een kaart kopen om te spelen die dag. Er werd nauwelijks telefonisch gereserveerd, want daar was nog geen systeem voor. Spelers kwamen gewoon langs, in de groei-periode met grote bezoekersaantallen stonden er mensen in pyjama op je te wachten om voor de week erop te reserveren, waarna ze weer naar huis reden om te douchen en ontbijten. Later kwamen er pas balies met telefoons en dames

erachter. Iedereen kon nog op Spaarnwoude terecht zonder GVB. De baanmanager besliste of iemand 'geschikt genoeg' was om de baan op te stappen. Ik werd op een gegeven moment baanmanager. In de jaren tachtig, negentig deed de GVB zijn intrede in Nederland. Dat was ook hard nodig, want buiten fatsoenlijk tegen een bal slaan, werd het belangrijk om te weten hoe spelers zich het beste kunnen gedragen op de baan en hoe zij het spel, ook voor anderen, leuk kunnen houden. Maar vroeger ging alles ook nog met een potlood en een gummetje. De automatisering is nu niet meer weg te denken, dat zien we duidelijk tijdens alle jurybezoeken.'

Greenkeeper van de toekomst

Smits doelt op de meet- en volgsystemen, automatische installaties en gps-gestuurde maaiers en bemestingspuiten. Maar wat hem en zijn mede-juryleden ook opvalt, is dat het vak greenkeeping hierdoor ingrijpend verandert. Ook hoofdgreenkeepers moeten danig hun grenzen verleggen. 'We hebben onder enkele hoofdgreenkeepers gezien dat zij naast de verantwoordelijkheid voor het baanonderhoud ook manager zijn over het budget, machines afschrijven, en dat zij meer en meer betrokken worden bij het verenigingsleven. Zij kunnen niet meer opereren vanaf een eilandje. Die tijd is echt voorbij,' constateert Smits. Hij tekent wel aan: 'Automatisering komt vaak voort uit bezuinigen. We zien dat de hoofdgreenkeepers te zijner tijd vechten om hun personeel te behouden, in plaats van ze in te moeten leveren voor de voortschrijdende techniek. Zij kunnen hun jongens meer dan goed gebruiken voor alle overige werkzaamheden op de baan.'

Combinatie techniek en traditie

Een zekere gematigdheid adviseert Smits de branche wel. 'Niet alles valt te automatiseren. De natuur is grillig en je kunt die niet in een computermodel stoppen. Daarnaast hebben greenkeepers van oudsher te maken met het werken tijdens veldbetreding door de spelers. Dat is heel anders dan een voetbalveld onderhouden, wat gebeurt als de spelers weg zijn. Wij moeten alles, het prikken, bemesten, maaieren van de greens, doen waar de spelers bij zijn. Het is constant nodig om begrip onder hen te kweken. Dat is logisch, want zij betalen ervoor om te spelen. Maar dat betekent wel dat het van vitaal belang is dat je je gezicht voortdurend laat zien op de baan en niet alleen dat je vanachter je bureau de baan onderhoudt. En de traditionele kennis, alsmede het vertrouwen op wat je buiten

waarneemt, moet blijven. Dan kun je daar altijd op terugvallen. Straks mag er helemaal geen chemie meer worden toegepast. Dan is vak- en buitenkennis onontbeerlijk. Bovendien kun je met vak- en buitenkennis je beslissingen mee motiveren, mochten spelers of bestuur ernaar vragen. In combinatie met de nieuwe technologie blijft een steeds breder wordend, zeer boeiend vak. Maar in de praktijk zal de ene greenkeeper, hoofdgreenkeeper zich beter aanpassen aan de technologie dan de andere. Er zullen voorlopig nog verschillende greenkeeping-stijlen naast elkaar blijven bestaan,' zo voorspelt Smits.

Aanzien

Smits spreekt namens alle juryleden als hij zegt dat de jury nastreeft dat het vak in aanzien stijgt. 'Kwalitatief kan het vak nog verder omhoog getild worden en ook kan er in de sportwereld nog meer begrip voor het vak komen. Daarnaast moet het vak trots worden op zichzelf, dat zien wij nu te weinig. Sommige greenkeepers die waren opgegeven door derden waren bijvoorbeeld nog te bescheiden om met hun hoofd boven het maaiveld uit te steken door mee te doen aan deze wedstrijd. We willen vakgenoten enthousiasmeren om mee te werken aan publiciteit en waardering voor het vak, op welke manier dan ook!'

Stuur of twitter dit artikel door!

Scan of ga naar:

www.greenkeeper.nl/artikel.asp?id=9-4934